

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4841/2022
26.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., Општина Штрпце, чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3872/22 од 13.09.2022. године, у седници већа одржаној 26.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3872/22 од 13.09.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3872/22 од 13.09.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 244/20 од 21.04.2022. године, у ставу другом, трећем и петом изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиље и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године, тужилји на име накнаде штете исплати:

на име разлике између минималне и исплаћене зараде укупан износ од 207.512,61 динар и то:

за 2017. годину:

- за месец април 2017. године износ од 4.724,94 динара,
- за месец мај 2017. године износ од 7.932,30 динара,
- за месец јун 2017. године износ од 6.863,18 динара,
- за месец јул 2017. године износ од 5.794,06 динара,
- за месец август 2017. године износ од 7.932,30 динара,
- за месец септембар 2017. године износ од 5.794,06 динара,
- за месец октобар 2017. године износ од 6.889,88 динара,
- за месец новембар 2017. године износ од 6.889,88 динара и
- за месец децембар 2017. године износ од 5.816,60 динара;

за 2018. годину:

- за месец јануар 2018. године износ од 10.431,70 динара,
- за месец фебруар 2018. године износ од 6.889,88 динара,
- за месец март 2018. године износ од 9.251,10 динара,
- за месец април 2018. године износ од 8.070,49 динара,

- за месец мај 2018. године износ од 10.431,70 динара,
- за месец јун 2018. године износ од 8.070,49 динара,
- за месец јул 2018. године износ од 9.251,10 динара,
- за месец август 2018. године износ од 10.431,70 динара,
- за месец септембар 2018. године износ од 6.889,88 динара,
- за месец октобар 2018. године износ од 10.472,14 динара,
- за месец новембар 2018. године износ од 9.286,96 динара и
- за месец децембар 2018. године износ од 8.101,77 динара;

за 2019. годину:

- за месец јануар 2019. године износ од 12.629,60 динара,
- за месец фебруар 2019. године износ од 2.368,90 динара,
- за месец март 2019. године износ од 1.910,03 динара,
- за месец април 2019. године износ од 3.197,16 динара,
- за месец мај 2019. године износ од 3.611,30 динара,
- за месец јун 2019. године износ од 2.368,90 динара,
- за месец јул 2019. године износ од 3.611,30 динара,
- за месец август 2019. године износ од 3.197,16 динара,
- за месец септембар 2019. године износ од 1.910,03 динара,
- за месец октобар 2019. године износ од 3.611,30 динара,
- за месец новембар 2019. године износ од 2.309,94 динара и
- за месец децембар 2019. године износ од 570,88 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец, па до коначне исплате,

и на име разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, износ од 101.100,23 динара и то:

за 2017. годину:

- за месец април 2017. године износ од 2.298,12 динара,
- за месец мај 2017. године износ од 3.858,12 динара,
- за месец јун 2017. године износ од 3.338,12 динара,
- за месец јул 2017. године износ од 2.818,12 динара,
- за месец август 2017. године износ од 3.858,12 динара,
- за месец септембар 2017. године износ од 2.818,12 динара,
- за месец октобар 2017. године износ од 3.338,12 динара,
- за месец новембар 2017. године износ од 3.338,12 динара и
- за месец децембар 2017. године износ од 2.818,12 динара;

за 2018. годину:

- за месец јануар 2018. године износ од 5.054,12 динара,
- за месец фебруар 2018. године износ од 3.338,12 динара,
- за месец март 2018. године износ од 4.482,12 динара,
- за месец април 2018. године износ од 3.910,12 динара,
- за месец мај 2018. године износ од 5.054,12 динара,
- за месец јун 2018. године износ од 3.910,12 динара,
- за месец јул 2018. године износ од 4.482,12 динара,
- за месец август 2018. године износ од 5.054,12 динара,
- за месец септембар 2018. године износ од 3.338,12 динара,

-за месец октобар 2018. године износ од 5.054,12 динара,
-за месец новембар 2018. године износ од 4.472,12 динара и
-за месец децембар 2018. године износ од 3.910,12 динара;

за 2019. годину:

-за месец јануар 2019. године износ од 6.095,36 динара,
-за месец фебруар 2019. године износ од 1.184,45 динара,
-за месец март 2019. године износ од 977,38 динара,
-за месец април 2019. године износ од 1.598,58 динара,
-за месец мај 2019. године износ од 1.805,65 динара,
-за месец јун 2019. године износ од 1.184,45 динара,
-за месец јул 2019. године износ од 1.805,65 динара,
-за месец август 2019. године износ од 1.598,58 динара,
-за месец септембар 2019. године износ од 977,38 динара,
-за месец октобар 2019. године износ од 1.805,65 динара,
-за месец новембар 2019. године износ од 1.154,96 динара и
-за месец децембар 2019. године износ од 359,62 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до коначне исплате, као и да тужиљи накнади трошкове целог поступка у укупном износу од 230.749,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 244/20 од 21.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Основног суда у Лесковцу за поступање у овом предмету, истакнут од стране заступника тужене, као неоснован. Ставом другим и трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљи за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године, исплати на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде укупан износ од 207.512,61 динара и на име накнаде штете у висини разлике у додатку на зараду у складу са Закључком Владе РС од 25.12.2008. године укупан износ од 101.100,23 динара, све са законском затезном каматом на појединачно одређене износе почев од последњег дана у месецу за претходни месец, до коначне исплате, као неосновани. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужба тужиље ради исплате накнаде штете због неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада за временски период од 01.01.2016. године до 01.01.2020. године, повучена. Ставом петим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 27.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3872/22 од 13.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужила због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Тужена је поднела одговор на ревизију.

По одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је имајући у виду различиту судску праксу судова у истој чињеничноправној ситуацији дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиље.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија тужиље основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у радном односу код тужене на неодређено време на пословима ..., са коефицијентом за обрачун зараде 6,40 на основу решења тужене од 02.11.2009. године. Решењем тужене од 26.03.2019. године, утврђен јој је коефицијент 6,93. У спорном периоду тужила је обављала рад код тужене, а обрачун плате јој је вршен у складу са донетим појединачним актима и са увећањем за 50% применом Закључка Владе Републике Србије од 25.12.2008. године по основу радног ангажовања на Косову и Метохији. На основу налаза и мишљења вештака економско – финансијске струке утврђени су појединачни износи разлике плате за спорни период у две варијанте. Висина разлике између минималне и основне зараде која је тужили исплаћена без увећања по Закључку Владе РС износи 207.512,61 динара, док висина разлике на име тзв. „косовског додатка“ обрачунатог на зараду у висини минималне зараде износи од 101.100,23 динара (прва варијанта) и тужбени захтев је прецизиран у складу са овом варијантом налаза и мишљења вештака. По другој варијанти, нема разлике у заради коју тужила потражује, јер је зарада коју је тужила примила са „косовским додатком“ већа од минималне зараде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиље сматрајући да је исплаћена зарада тужили правилно обрачуната уз увећање од 50% месечно, јер је са тзв. „косовским додатком“ реализована у већем износу од минималне. Из ових разлога, судови сматрају да тужила неосновано потражује утужену разлику, по оба основа.

Врховни касациони суд не прихвата овакво становиште нижестепених судова, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужила на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужили у складу са Закључком Владе Републике Србије број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Законом о буџету, припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака, тужили је у спорном периоду обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужила има право на исплату плате у висини минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужили са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Из ових разлога тужила има право на утужену разлику плате, па су нижестепене пресуде преиначене и усвојен тужбени захтев.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП донео одлуку као у ставу првом изреке.

Полазећи од успеха у поступку, а сагласно одредбама члана 153, 154. и 163. ЗПП, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове целог поступка у износу од 230.749,00 динара. Тужили су досуђени опредељени трошкови који обухватају: састав тужбе и једног образложеног поднеска по 9.000,00 динара, заступања на два одржана рочишта по 10.500,00 динара, заступања на једном неодржаном рочишту 6.000,00 динара, састав жалбе и ревизије по 18.000,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12...37/21), накнаду за обављено вештачење 6.000,00 динара, као и судске таксе за: тужбу, првостепену одлуку, жалбу и другостепену одлуку по 15.972,00 динара, ревизију 31.944,00 динара и ревизијску одлуку 47.917,00 динара, одмерено према Закону о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15).

Одбијен је захтев тужене за трошкове састава одговора на ревизију, јер овај трошак није био потребан ради вођења парнице, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**